

Forfatter: Ørsted, Hans Christian

Titel: BREV TIL: Ørsted, Anders Sandøe FRA: Ørsted, Hans Christian (1813-02-25)

Citation: Ørsted, Hans Christian : "BREV TIL: Ørsted, Anders Sandøe FRA: Ørsted, Hans Christian (1813-02-25)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 311. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000070.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til A. S. Ørsted.
paris den 25de Februar 1813.

Kjære Broder!

Hav Tak for Dit kjære Brev. Det glæder mig at høre, at det gaaer bestandigt bedre med Din Helbred, at det ikke kan komme paa den gamle Fod før Foraaret, har jeg ogsaa formodet. Jeg beder Dig, anstreng Dig for Alting ikke for meget. Du skriver mig atter om Pengene, Du har fra mig. Jeg beder Dig kun at erindre Dig, at jeg ikke har dem nødig. Jeg vilde ikke, at Du skulde arbeide 1/4 Time om Dagen mere, for at tilbagebetale mig dem.

Det har fornøiet mig meget at see, at Du har faaet Sølvkorset, hvilket bestandigt synes at holdes noget i Ære. Hvad mig angaaer, saa tilstaaer jeg, at et Kors vilde have været mig til Nytte paa min Reise; naar jeg kommer hjem, vil jeg taalmodig oppebie, naar denne Ære engang tilfalder mig. Skulde jeg nogensinde erholde det, skal jeg ikke glemme, at jeg bærer samme Kors som Becker. Jeg vil haabe, at han skylder Universitetsdirektionen sin Anbefaling.

At Grundtvig skal gerne Ram forbi, gjør mig meget ondt. Havde jeg været i Kjøbenhavn, troer jeg, at jeg havde overs. 312taget Dine Parties, om det end ikke vilde være blevet saa kraftigt, som Du selv kunde have gjort det. Dette Menneskes Fornuftfjendskab har længe gjort mig tilbøielig til at tage fat paa ham engang, Dog under jeg ham bedre endnu at falde i Dine Hænder, Dit Brev indeholder allerede droøie Epigrammer over ham, uden at Du synes at have været betænkt derpaa. Men hvo har sagt, at han strax skal have sin Straf? Vil Gud give Dig Helbred til Foraaret, knude Du maaskee endnu tænke paa ham.

Jeg lever her ret godt og kan ikke nægte, at jeg jo profiterer Adskilligt. Man er her meget vidt i det Experimentale. De mangfoldige Midler, som ere anvendte paa Chemien, de Skoler, man dertil har indrettet, gjør, at man har særdeles mange duelige chemiske Arbejdere. Saa skjønne Hjælpemidler', forenet med nogen nobisk Dybsindighed, vilde udrette store Ting. Vedlagte Forestilling til Kongen viser Dig, at jeg ønskede at forskaffe mit Fædreland lignende Fordele Jeg ønsker, at denne Forestilling, saa snart som muligt maatte af skrives og overleveres. Vil Du ikke selv besørge dette, saa bed Krumm derom, og hils ham paa det Venskabeligste fra mig. Jeg ønskede høiligen at faae et hastigt Svar. Paa same Blad sindes endnu et Brev til Direktionen. Det er lidt ondskabsfuldt; men den urimelige Fordring, at jeg skulde staae til Ansvar for Instrumenternes Flytning i min Fraværelse, og overalt Direktionens Begjærlighed efter at tilegne Universitetet en Samling, som det ikke bør have, saa længe denne Direktion er til, fortjener, ja fordrer et saadant Svar. Læs det imidlertid igjennem og see, om Noget deri maaskee burde være anderledes.

Jeg lever her i de senere Tider meget med Chemikeren Chevreuil, en ung Mand af megen praktisk Duelighed ogs. 313mangfoldige Kundskaber. Hans Laboratorium er kun nogle Skridt fra min Bopal, saa at jeg ofte kan komme der og undertiden selv kan anstille Forsøg hos ham. Mine theoretiske Ideer have vundet hans Bifald. Han kommer ofte til mig om Aftenen, for at lade sig forelæse den sranske Oversættelse af mine Ansichten ^{*1}. Jeg har ogsaa havt Lejlighed til mundtligt at udvikle mit System for Berthollet, som optog det ret vel. I det næste Hefte af Journal de physique vil der komme et kort Udtog af min Bog. Ere Exemplarerne ikke komne til Danmark? Jeg maa næsten formode bel, da Ingen skriver mig et Ord derom. Mig er dette ubegribeligt.

Jeg gjør mig al mulig Umage for at vordre saa snart færdig her som muligt, da jeg meget længes efter at see mine Venner og komme tilbage i min gamle Virkekreds. Jøvrigt fortryder Reisen mig ikke. Foruden det materielle Udbytte, den giver, tjener den ogsaa meget til at udvide Synskredsen, især for Folk af min Art, der gjerne oversee Ting, naar de de ei fra mange Sider lægges dem paa Hjerte. Jeg seer iøvrigt, hvad man ogsaa kan vide. uden at have reist, at det ingensteds gaaer til, som det burde; men man erindres kraftigere derom ved at see saavel det Gode som det Slette under saa mange Former.

Blandt andre Forsætter, som jeg har fattet, er ogsaa i Sommer at udføre de Forelæsninger, jeg alt for længe siden har tænkt at holde over Videnskabernes Aand. Jeg føler den Overbeviisning, at dette vil kunne bidrage noget med til at vække de Studerende af den Søvnagtighed, hvori de for en stor Deel ere nedsjunkne. Mine Physiske og chemiske Fores. 314læsninger haaber jeg ogsaa at give langt mere Glands, om jeg end skal holde et langt mindre Antal deraf. Jeg har overalt udarbejdet en meget vidtløftig Plan til Naturvidenskabens Fremme hos os, hvoraf jeg haaber meget godt, hvis jeg finder Gehør, som jeg smigrer mig med. Jeg vil ikke skrive Dig udførlig derom; men naar vi see hinanden, skal den underkastes Din Kritik, før ben gaaer videre.

Jeg haaber, at Du seer ved første Øjekast, at den Fabrik, jeg foreslaaer, i intet Tilfælde kommer i Collision med Faders, og at jeg heller ikke paa nogen Maade kunde tænke paa at bringe vor Fader ind i denne.

Her ender mit Papir og dermed mit Brev, der er af ben Natur, at det overalt lige godt kan sluttes. Lev vel min kjæreste Broder og lad mig snart høre mere fra Dig.

Din inderlig hengivne
H. C. Ø.